

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Sagsnr. 2015-6160

Dato: 30. juli 2015

Under henvisning til Folketingets Social- og Indenrigsudvalgs brev af 3. juli 2015 følger hermed social- og indenrigsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 10 (SOU alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 10:

"SIFs rapport: "Sammenbrud i anbringelser af unge" fra 2010 redegør for, at skiftende sagsbehandlere er årsag til stor frustration blandt plejebørn og plejeforældre. Hvordan vil ministeren sikre en mere stabil kontakt fra sagsbehandleren i kommunerne til det enkelte plejebarn for dermed at undgå, at den unge oplever endnu et svigt i mødet med forskellige sagsbehandlere? Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2014-15, 1. samling jf. SOU alm del - spm. 349."

Svar:

Når et barn anbringes uden for hjemmet, sker det på baggrund af en børnefaglig undersøgelse af barnets og familiens forhold. Kommunen skal løbende holde tilsyn med barnet og i den forbindelse også vurdere, om handleplanen for barnet skal revideres. Lovgivningen sætter således rammer for kontinuitet og opfølgning i anbringelsessager, så vi sikrer, at der følges op på, om formålet med anbringelsen fortsat er opfyldt, og hvordan barnet eller den unge har det.

Børns og familiers oplevelse af hyppige sagsbehandlerskift kan dels være udtryk for en stor medarbejdergennemstrømning i den enkelte kommune, og dels være udtryk for, at der er kommuner, der har organiseret sig på en måde, hvor familierne ikke altid følges af den samme sagsbehandler.

Med hensyn til den første problemstilling handler det om, at den enkelte kommune arbejder med medarbejderfastholdelse og -rekruttering.

Med hensyn til organiseringen af sagsbehandlerens arbejde kan jeg oplyse, at dette er et tema i det partnerskabskommuneprojekt, der er et led i aftalen mellem den daværende regering, Venstre og Det Konservative Folkeparti for finansloven for 2014 om tidlig hjælp til børn og unge fra udsatte familier. Som

en del af dette initiativ understøttes de deltagende kommuner i at tilrettelægge indsatsen på en måde, så der kan ske hyppigere opfølgning og tæt kontakt med de enkelte familier. Det blev i foråret 2015 besluttet, at udvide initiativet med et netværk af såkaldte referencekommuner, så yderligere 22 kommuner kan drage nytte af den viden, der skabes i partnerskabskommunerne.

Med venlig hilsen

Karen Ellemann